

ԽԱՅՃԱՄՈՒՆԻ ԱՔՈՎԿԱՆ

Պարապ վախտի խաղալիք

Աղի գնացող աչառը

Մարդ որ մեկ բան արած չի ըլում,
Ամեն բան աչքին խաղ է երևում,
Ջահել սարդը հո՛ ինչ որ ասում ես,
Անկաջվեր անում, շոտ տալիս երես:

Մեկ թարաքյամա մեկ քանի աչառ
Առաջն էր արել գնում աղի սար:
Խոտ կերած աչառ՝ էնպես դուզ մեյդան.
Քամին էլ որ քիթն չի մտավ բիրդան:
Էլ տիրոջն ռխին չի մտիկ արին,
Պոչ ու գլուխ ցցած՝ նրանք զու քաշեցին:
Տիրոնչ հոգին հո՛ բողազն հասցրին,
Էնքան դես ու դեն՝ խաղ, տրտինգ արին:
Բիրդան մեկ շոյում մեկ քանի եզր
Նրանց ոսատ էկան, կտրեցին հազր:
«Ի՞նչ տեղ եք գնում՝ ա՛խպեր՝ խե՛ր ըլի»,

Տնքալով հարցրին: Մեր աչառ, մոզի
Էլի իրանց խաղն նորեն սկսեցին,
Էլի փոնչալով՝ գլխներն քամակին
Դրած՝ քեֆը չաղ՝ պատասխան տվին:
«Աղի՛ ենք գնում, աղի» ասեցին:—
Գնացե՛ք՝ աստված ձեր բանն հաջողի,
Հրլա համն առե՛ք ձեր ասած աղի,
Հետո ձեզ կասենք, հիմիկ վախտը չի»:—
Եզերն ասեցին ու ընկան խոտի:
Աղը որ բարձած՝ էլի եղ Էկան,
Քամակ ու ուտեր ուտած, նրանց տեսան:
Էլի որ հարցրին ինչ տեղից գալը,
Էլ ի՞նչ էր նրանց ահվալն ու հալը,
Շլնքները ծուռ, ձեն ու շունչ կտրած.
Մեկը խոր նաֆասն քաշելով՝ ասաց.
«Աղի՛ց ենք գալիս, աղից՝ հե՛ր օրհնած:
Էլի ի՞նչ ես մեր ցավն՝ ա՛խ՝ դու անում բաց»:—